

forenede os om. Men vi leve ganske vist i det Haab, at der efterhaanden vil vise sig Trang til i Sager af saa særlig teknisk Natur som Patentsager at faa et teknisk Element repræsenteret i Domstolen, og at der derved vil komme et saadant Pres paa vedkommende Miniistre, at de ville gøre deres mulige for at efterkomme det Ønske, som de tør gaa ud fra deles af en stor Del Medlemmer af dette Ting. Men for øvrigt er der jo, som jeg tillod mig at bemærke ved første Behandling, nu nogen Udfigt til, at vort hele Processvæsen og vore Domstoles Organisation skal blive omordnet i en ikke alt for fjern Fremtid, og saa vil dette Spørgsmaal om Indretningen af en teknisk Domstol vel komme frem. Jeg skal derfor heller ikke gaa nærmere ind paa de Bemærkninger, der findes i Sø- og Handelsrettens Skrivelse, der er trykt som Bilag til Betænkningen, af hvilke der er en Del, jeg ikke finder rigtige, men det har nu ikke længere nogen Interesse. — Jeg skal dernæst gøre den almindelige Bemærkning, at jeg er enig med den ærede Ordfører og med Udvalget i det hele, og at der ikke var vundet noget ved den Ordning, som var foreslaaet i Regeringsudkastet, hvis Grundtræk navnlig var, at de almindelige Spørgsmaal om Patenters Gyldighed og Bortfalden skulde bringes for Hof- og Stadsretten ubetinget, medens Søgmaal, der gaa ud paa at faa en Person straffet og ikendt Erstatning for Brud paa Patenter, vel skulde bringes for den offentlige Politiret, men saaledes at naar det almindelige Spørgsmaal om Patentets Gyldighed der kom frem, skulde Sagen standfæses, og vedkommende, navnlig den indklagede, henvises til at bringe det almindelige Spørgsmaal ind for Hof- og Stadsretten; jeg er enig i, at det var noget ukendt i vor hidtidige Praksis, at det blev et overmaade indviklet System, og at det allerede af den Grund ikke var anbefalelsesværdigt. Men dertil kommer den Omstændighed, at saaledes som Hof- og Stadsretten nu er organiseret, navnlig med Hensyn til Dplysningers Tilvejebringelse gennem de saakaldte Vidnekamre, hvor ogsaa Skønsmand udnævnes og afhjæmles, er hele denne Organisation ikke særlig heldig, ja jeg kan sige, den er særlig uheldig til at prøve den Slags Sager, som her kan være Tale om. Ved andre Domstole ville i Reglen Bevislighederne tilvejebringes, Vidner afhøres og Skønsmand afhjæmles i Overværelse af selve den Dommer, der skal dømme i Sagen, men det vil ikke være Tilfældet i Hof- og Stadsretten, thi den Dommer, der sidder i Vidneammeret, behøver slet ikke senere at være blandt dem, der skulle

paadømme Sagen. Da der er Enighed om dette Punkt i Udvalget, behøver jeg ikke at gaa nærmere ind derpaa, men de Betragtninger, den ærede Ordfører har fremstillet i Betænkningen, ere ikke dem, der have været de overvejende for mig. Nu foreslaar jo Udvalget et System, der ganske vist er simple end det, Regeringen har foreslaaet, det indeholder ikke saa mange Afvigelser fra den almindelig gældende Processregler, navnlig ere Værnetingsbestemmelserne simple, og navnlig er der den Hovedbestemmelse, at det almindelige Spørgsmaal om Patenters Gyldighed skal bringes for Patenthaverens Værneting, naar det er ham, der er indstævnet, hvorimod Sager om Brud paa Patenter principielt skulle kunne bringes frem som offentlige Politisager, men dog saaledes at Patenthaveren skal kunne have Valget imellem at frasælge dette og bringe dem frem som private Politisager. Jeg tror, at dette System er ganske simpelt og vil kunne arbejde godt i mange Punkter. Det staar mig ganske vist klart, at man ikke undgaar Vidsløftighed, thi der vil endda være Sager, som ville komme for ordinær Ret og ikke for offentlig Politiret eller privat Politiret; naar Sagen alene drejer sig om Erstatning, maa den komme for almindelig ordinær civil Ret og vel ogsaa i andre Tilfælde, men det vil være sjældent, og jeg vil navnlig fremhæve, at jeg tror, at det er Udvalgets Tanke med Vædringsforslag under Nr. 39, at Betingelsen for, at en Sag af Patenthaveren kan fremmes som privat Politisag, er den, at der paastaas Straf, thi bliver der slet ikke Tale om Straf, naar det altsaa er en ren Erstatningsag, maa det blive en almindelig civil Sag. Jeg tillader mig at bemærke, at naar en saadan civil Sag fremkommer, maa utvivlsomt ogsaa den Regel anvendes, der er foreslaaet indsat i sidste Del af Vædringsforslag Nr. 39, nemlig at Dommeren har at afgøre Indsigelser mod Patentets Gyldighed, for saa vidt det er nødvendigt at komme til et Resultat med Hensyn til, om indstævnte skal tilpligtes til at betale Erstatning eller ikke, det anser jeg for en Selvfølge. Medens dette System altsaa anbefaler sig ved Simpelt, kan det ikke nægtes, at det lider af den Mangel, at vore nuværende Underdomstole, det være sig i Købstæderne eller paa Landet, ganske vist ikke ere særlig kompetente til at afgøre Patentsager, og det samme gælder ogsaa om Politidomstole, naar Sagen kommer for dem. Der er altsaa den Fare, at Patentkommissionens og eventuelt Overpatentkommissionens Afgørelser ville virke overvældende paa de Domstole, som dog